

# community

Новапостолската Църква по света

01/2016/BG

Мото на 2016:

## Побеждаване с Христос



Богослужение в Окланд:  
Бог сключва съюз с нас

Катехизис: Христовата  
Църква и санът

Покана: Интернационален  
Ден на младежите 2019

Community Регионално  
Страница 15–36

Новапостолска Църква  
Интернационал



# Да побеждаваме с Христос

Скъпи братя и сестри във вярата,

за новата година от цялото си сърце Ви желая Божията благословия:

- за да усетите близостта и присъствието Му,
- за да носите любовта Му в себе си,
- за да изпитате благодатта Му.

Новата година ни дава възможност да се замислим и да си зададем въпроса: „Колко далече съм стигнал по пътя си към целта?“

За това съществува прост ориентир. Представете си, че вървите към една къща: В началото целта все още изглежда малка, можете да я закрийте с един пръст. Но колкото повече се приближавате, толкова по-голяма става и толкова по-ясно се различава.

Нашата цел е да бъдем завинаги с Господа. Приближихме ли се към Него през изминалата година? Исус по-голям ли ни се струва, отколкото преди една година? Можем ли по-добре да различим същността Му?

Поставянето на междинни цели ни помага да се придвижваме напред: „С любов към делото“ – нашето мото за 2014 година – това беше такъв етап.

Или „Радост в Христос“, девизът ни за току що отминалата година – още една част от пътя.

Нека сега направим следващата крачка: чрез слово и тайнства Бог ни дава силата да се борим срещу нещата, които ни отдалечават от Него. Той ни дава силата да победим в тази борба.

## СЪДЪРЖАНИЕ

Бог сключва съюз с нас	3
Църквата на Исус Христос	9
Санът	11
Към целия свят: Покана за Международния Ден на младежта 2019	13
Community Регионално	15



НАЦ Интеграционал

Искаме да побеждаваме с Христос!

■ Христос ни помага да побеждаваме злото. Той не е премахнал злото от света, но го владее. Нищо не може да попречи на Христос да спаси тези, които Му се доверяват.

■ Христос ни помага да побеждаваме страха: и през тази година ще се притесняваме за бъдещето. Може би при вземане на решения ще бъдем парализирани от страх от това, в което се впускаме. Но Исус Христос е тук, за да ни води.

■ Христос ни помага да побеждаваме самите себе си: гордостта, която ни пречи да приемем Божията помощ,

- предразсъдъците, които ни пречат да обичаме ближния,
- желанието да изразяваме мнението си без да се съобразяваме с мира.

И как мога да побеждавам с Христос?

- като вярвам в Христовата истина,
- като живея, следвайки Неговия пример,
- като се уповавам на Него и
- като търся единството в общността.

Това са само няколко мисли относно мотото ни за тази година. Имаме цяла година време, за да го задълбочим – цяла година, за да направим още една голяма крачка към целта ни.

Да направим 2016 година година на побеждаването с Христос!

Ваш Жан-Люк Шнайдер

# Бог сключва съюз с нас



900 участници в богослужението се събират в Окланд; други 1 100 са включени в Южна Исландия, Австралия, на островите Фуджи и Папуа Нова Гвинея

Снимка: НАЦ Австралия

5. Мойсей 5,3

*“... Този завет Господ не сключи с бащите ни, а с нас, които сме живи всички тук днес.”*

Мили братя и сестри, аз съм за първи път тук в Нова Зеландия. От районния апостол и братята чух, че Нова Зеландия е прекрасна страна. Не съм видял още нищо от вашата страна, но вярвам на това, което ми бе казано. Чух също, че страната има чудесни енории и вярващи братя и сестри. Вярвам също така и на това, но днес аз мога също така да го видя и доловя.

Вчера бяхме заедно с децата и изживяхме великолепен ден. Мотото на срещата с учениците от неделното училище бе това, което видях също така тук върху Песнопойките: („... че трябва да бъде на разположение на Своя Отец”). Вие знаете, че мотото се отнася към едно слово на Исус, което Той е казал, когато е бил на дванадесет години, когато родителите Му са го търсили и са

Го намерили в храма: „Защо Ме търсите: Не знаете ли, че трябва да бъда на разположение на Своя Отец?“ А това важи естествено за нас всички, не само за децата. Ние трябва да сме на разположение на нашия Отец. Това би могло да се разбере като задължение, като принуда и това не е непременно приятно: аз ТРЯБВА да направя онова, което е направил моят Отец. Но не се има предвид това. Ти не трябва да ходиш на богослужението, не трябва да се ангажираш в Новоапостолската Църква. Ако не правиш това, ще изживееш нещо!

Нека да разгледаме все пак, какво означава това: „...да бъда на разположение на Моя Отец“. Казано по друг начин: Каква е работата на нашия Отец? Неговата работа е да спасява хората от злото, от неправдата и в края накраищата от смъртта. Той работи над това. Във връзка с това Той осигурява възможност на всички хора да се докоснат до Христос, да могат да дойдат до вярата в Него и да бъдат спасени по този начин. Над това работи нашият небесен Отец и ние имаме голямата милост, възможност, а също така и поръчение, да участваме в това, да съдействаме на това дело. Ние самите изпитваме наслада от спасението и можем да помогнем спасението да бъде дадено също и на други хора. Ако погледнем това така, тогава мисля, че това мото не съдържа никаква принуда, а действането по този начин е милост и извор на радост и благословия. Не само нашите деца, а всички ние, вие братя и сестри, сме призвани да бъдем на разположение на нашия Отец.

И така чухме едно слово, което е било отправено в стари времена към народа на Израел. Става въпрос за съюза, който Бог сключил със Своя народ. Накратко историята: Бог си е избрал един

**Деца, изпълнявайки музикални произведения, поздравяват с Добре дошли главния апостол и пристигналите апостоли.**

*Не, заветът, обетът,  
не е важал за бащите,  
а за нас, които днес  
сме тук и живеем.*

народ, народът на Израел. Несъмнено не най-големия, най-силния и значим народ, народа на Израел. Нямащо е никакво убедително основание да се избере именно този народ, но Бог, изпълнен с любов и милост се заел с този народ и сключил с него съюз. Най-напред Той го освободил от египетското робство, от ръцете на фараона и се обърнал към народа на планината Хорив: Вие трябва да ми принадлежите пред всички народи. Това е била първата част на завета. Той превел израилтяните през Червено море и ги освободил от ръцете на египтяните. Той им дал обет и им говорил за бъдещето, което Той е предвидил за тях. Те трябвало да дойдат в една страна, където течяли мляко и мед. Той им дал закона, свързан с обещанието, че те щели да бъдат благословени, ако действали според него. Това е накратко съдържанието на съюза, който Бог е направил със своя народ. Ако той се придържа към завета, то той щял да бъде благословен.

Всичко това, спасението, преминаването през Червено море, сключването на съюза, случилото се на планината Хорив отдавна вече е в миналото и генерацията, която е изживяла това, починала. След четиредест години не е живял вече никой от бащите. Само Мойсей и малко хора, които са изживяли преминаването през Червено море и които са били свидетели на това, как





На богослужението проповедта на главния апостол се допълва: районен апостол Ноел Е. Барнес (на снимката, стоящ на олтара) както и помощникът на районния апостол Давид Деварая и Джон Фендт

самият Бог е говорил на Своя народ. Другите, които били свидетели на това, как облакът покрил планината и се извисил пушек с гръмотевици и светкавици и се чул гласът на Бог, не живеели вече. Генерацията, към която се обърнал Мойсей, знаела историята само от разказите на бащите. Вие знаете, как после стават нещата винаги, когато възрастните ни съобщават нещо. Тогава си казваме: „Е, може би всичко е малко преувеличено.“ Човек сам не е изживял нещо, следователно се пита, дали историята наистина е такава или е била малко украсена.

Мойсей обаче е казал на израилтяните: Това бе точно така, както го чувате. Бог раздели водата и ни преведе през Червено море, Той самият ни говори на планината!

А след това историята с обетната страна. Народът знаел, там е тази обетна страна, но след това той също така

осъзнал, че трябва да води битка, за да завладее страната. Пустинята по това време била вече зад тях и те си помислили: Тук също така не е лошо. Да, ние разбираме, бащите бленували за обетната страна, когато били в пустинята те нямали нищо, само глад и жажда, лишения, те копнеели за домашно огнище. Но ние сме преминали пустинята, ние бихме могли да останем тук, тук също така би ни било добре. Защо трябва да водим тази битка за обетната страна?

Мойсей знаел тази опасност, затова казал: Не, заветът, обетът, е бил валиден не само за бащите, а за нас, които днес сме тук и живеем. Бог иска да ви заведе в страната и си струва да се води борба за това!

Мойсей осъзнавал също така, че сега народът ще влезе в контакт с други народи, при които са валидни други закони. Израилтяните ще видят това: На тях им се разрешава яденето на свинско месо, позволено им е да

*Исус е умрял за теб и е възкръснал и Той ще дойде отново за теб, за твоето спасение.*

правят това и онова, и те са също така добре. Техният живот е добър като нашият, те също така са щастливи, те също така имат успех. Там важи друг закон, но това вероятно също така функционира. Защо трябва непременно да изпълним закона? Не може ли да се направят компромиси?

Това е причината Мойсе да събере народа и да му каже, че заветът важи за вас, тези, които стоите и живеете тук.

Толкова за Стария Завет. А сега идваме във времето на Новия Завет. Нов Завет – продължението на стария: Бог изпратил Сина Си, за да спаси народа Си; да го спа-

си чрез жертвата Си, да го спаси чрез възкресението Си, да го спаси чрез заслугата Си. Неговите ученици са били свидетели на всичко това. Те познавали Исус, те живяли с Него, те говорили с Него, те се срещнали с Възкръсналия и разбрали: Той е това, Той е умрял и възкръснал от мъртвите. Той е постигнал победата. Той им дал обещанието: И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така че където съм Аз, да бъдете и вие”. Какъв великолепен обет!

Той им дал Евангелието, дал им заповедите Си и ги учил да спазват словото Му, тогава те щели да бъдат благословени. Всичко това е било преди 2 000 години. А как стоят нещата днес?



Днес никой не може да каже: Аз видях Възкръсналия! Аз мога да потвърдя, истина е: Той е възкръснал, както е казал. Трябва да се каже: Дори в християнството се чуват гласове, които казват: Е, историята за смъртта и възкресението, кой знае, дали така се е случила ... може би тя е била също така малко украсена? Това би могло да се разбере също така символично, като една картина. Става въпрос за значението, не за това да се вярва, че Той е умрял и възкръснал. Че някой трябва да умре за нас, за нашето спасение, не е ли малко преувеличено? Много хора намират това днес за странно. Това е една опасност на нашето време. Санът на Новия Завет, апостолският сан, е изпратен от Господ, за да засвидетелства Христовата жертва, Неговата смърт и възкресение: Вярвайте във възкресението на Исус Христос. То е истина. Онова, което е написано в Светото Писание за смъртта и възкресението на

Христос, е истина. Това е съдържанието на нашата вяра. Това е най-благородната задача на посланика вместо Христос. Исус я е изпратил с думите: „Който приема вас, Мен приема”, ето защо апостолите могат да говорят с авторитета на Христос. А какво е посланието, което трябва да оповестяват те? Те оповестяват на всички истината. Исус е умрял за теб, за теб, този, който си днес тук и живееш; Неговият завет важи лично за теб.



Всичко това се е случило за теб, заради теб и то се случва за теб, за твоето избавление: Исус е умрял за теб и възкръснал, и Той

ще дойде отново за теб, за твоето спасение. Това е заветът, който Бог е направил с теб.

Това е поръчението на сана на Новия Завет и ние като апостолите няма да се изморим да следваме това поръчение на нашия Господ и Учител. Ние вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос, ние вярваме, че Исус Христос е умрял за нас, ние вярваме, че Той ще дойде отново за нашето избавление. Това е Неговият обет: Ти ще можеш да влезеш в Божието царство. Ти ще влезеш в прекрасността, във вечната общност с Бог.

Някои мислят, че това послание е било за нашите предшественици. Те са живели при трудни условия, водили са сурова борба за съществуване, трябвало са да изживеят бедност, беда, болест, война и някои опасности и кризи, тогава те са имали нужда от нещо, което да им даде надежда: Да, един ден ще дойде избавлението! Тогава всичко ще стане по-добре!

Днес имаме едно добро медицинско обслужване, не се тревожим и страхуваме от бъдещето. Ние сме овладяли живота си, за много проблеми има решения. Тук в страната цари мир и човек може да изгражда своето бъдеще. Няма нужда да се надяваме на по-добър живот в отвъдното. Човек може да осъществи на земята своето щастие, ако го е овладял добре. Не е нужно да се мечтае за един по-добър отвъден свят. Копнежът за вечна общност с Бог, очакването на Божието царство не играе вече такава роля. Много хора не се интересуват повече от това.

В Новия Завет обаче Бог е изпратил Светия Дух, който има задачата да учи другите и да прославя Божия Син. Той ни оповестява Христовата прекрасност, той ни води в Христовото познание и ни учи, в какво състои Христовата прекрасност. Исус казва за него: „От Моето ще вземе и ще ви известява. Всичко, което има Отец, е Мое.“

И днес задачата на Светия Дух е да ни покаже, Кой е Христос, да Го прославя, да ни въвежда в познанието за Неговото величие, на Неговата милост. Неговата прекрасност е по-велика от всичко, което можем да си представим. Общността с Бог е толкова великолепна, че никой не може да има представа за това. Светият

Дух ни казва: Вярвай в Христовия обет, заслужава си да се следва Исус. Заслужава си да се върви по пътя, който води в Божието царство, в прекрасността на общността с Бог. Ти няма да съжаляваш.

Санът на Новия Завет, апостолският сан, е изпратен също така с поръчението за празнуване на Свето Причастие. При всяко Свето Причастие ние засилваме съюза с Бог. Ние навлизаме и израстваме все повече в познанието на Исус Христос. Колкото по-добре познаваме Исус Христос, толкова по-голяма става любовта ни към Него и толкова по-голямо желанието да бъдем при Него. Това е по-дълбокото значение на Светото Причастие. Исус казал: „Ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе



Главен апостол Шнайдер провежда Свето Причастие за починалите

си. Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот.“ Проповядването на това е също така задача на апостолството.

Вечният живот, вечната общност в Божието царство е нещо велико. Заслужава си да се върви по този път. То надминава всичко и не може да се сравни с нищо тук на земята. За да се постигне това обаче е задължително Светото Причастие, не е достатъчно да кажем: „Аз съм вярващ християнин, аз съм вярващо Божие чедо, аз върша добри неща, там, където мога.“ За да се влезе в царството Божие, трябва да се приеме храната, която Господ ни дава, Светото Причастие, което се дава тук в Неговата Църква, където действат апостолите.

Така както израилтяните са яли манна по пътя за обетована земя, така Причастието ни служи като храна по нашия път. Без нея не се получава.

Не става въпрос за това, че искам да накарам хората да посещават богослуженията, но не мога да премълча, че достойната наслада на Светото Причастие е неотменна, за да сме готови при идването на Христос отново да попаднем във вечната общност с Бог.

Първата опасност, която видял Мойсей, виждаме ние също така днес. Някои казват: „Този Божи закон, заповедите и Евангелието, ние познаваме много хора, които вярват в други неща. Те имат своите собствени закони. И ги виж, те са също така щастливи като нас. Понякога дори още по-щастливи от нас. И може би това е функционирало все още при нашите бащи и предци, но днес това просто не става вече. Те имат повече успехи от нас.“ Ние в този случай трябва обаче да дадем дефиниция за успех. Исус казва: „Който има Моите заповеди и ги пази, Той Ме обича, а който Ме обича, ще бъде възлюбен от Моя Отец и Аз ще го възлюбя, и ще му се явя лично.“

Определено, за да си богат, за да имаш успех и да си щастлив, за да се разгърнеш тук на земята, нямаш нужда от Евангелието. За това има много други пътища. Но за да изживееш Христовата любов, за да изпиташ Неговата добрина и Неговата близост, за да Го познаеш, има само един път: подчинение на Евангелието; прилагане на Евангелието в ежедневието, това е важно за нашите бащи и това важи и за нас днес. Това не правим, за да имаме повече пари и да бъдем предпазени от болест, за да осигурим добро развитие на децата си, а се подчиняваме на законите на Господ, на Божия закон, защото бихме желали да изживеем любовта на Исус Христос. Ние искаме да изживеем Неговата подкрепа. Ние искаме да изживеем щастието на общността с Христос. Колкото по-последователно следваме Христовия закон, толкова по-добре го разбираме. Толкова по-добре разбираме плана, който Той има за нас. Неговият съюз, новият завет, не е за бащите, той е за нас, които сме тук и живеем. Ние живеем във вярата, че Христос е умрял за нас, и че Той ще ни вземе при Себе Си, когато дойде отново. Това е Неговият завет, който е направил с нас, Неговият обет, който важи за нас и чието изпълнение искаме да изживеем. Затова сме на



богослужението, затова Светото Причастие е толкова важно за нас и затова нашата грижа е винаги да се наслаждаваме достойно на него. Затова искаме да вървим по пътя, който ни посочва Господ. Затова Му се подчиняваме и прилагаме Неговото Евангелие в ежедневието си.

Знам, че по принцип всичко това не е нищо ново, но може би това слово от днес е определено именно за теб или за мен и може би служи за това да променим нещо в нашия живот. Би могло да е все пак това!

## ОСНОВНИ МИСЛИ

Ние вярваме, че Исус Христос е умрял действително за нас и че Той ще дойде отново, за да ни вземе при Себе Си.

Ние копнеем за вечната прекрасност и участваме достойно в Светото Причастие, за да достигнем там.

Ние съблюдаваме Божия закон, за да изживеем близостта на Исус.





Снимка: Оливер Рюттен

# Църквата на Исус Христос

През септември 2015 г. се появи Катехисизът на Новоапостолската Църква във Въпроси и Отговори. От общо 750 въпроси и отговори community представя накратко няколко въпроси и отговори - в това издание става въпрос за Църквата на Исус Христос и сана.

## Какво означава „църква“ в общи линии?

Понятието „Църква“ във всеобщата езикова употреба има три различни значения. С това се има предвид от една страна християнски Божи дом (напр. селската черква), в която се събират вярващите за богослужение. В друго значение с „църква“ се обозначава енорията в едно място. Освен това под „църква“ се разбира християнска общност (деноминация), напр. Новоапостолската Църква или Католическата Църква.

*„Деноминация“ от латинското „denominatio“ („Обозначение“, „Назоваване“), е неоценяващо понятие за една религиозна общност.*

## Нужна ли е Църквата?

Да, Църквата е необходима за Христовата същност, защото само в нея се слуша Божието слово, получаваме Тайнствата и изживяваме общност с Бог и помежду. Тези съставни части са необходими в своята цялост, за да се получи спасение. Без Църква това не е възможно за човек.

## Как се изживява невидимата страна на Църквата на Исус Христос?

Невидимата страна на Църквата се изживява между другото чрез спасителни действия. Те са невидими за човек и могат да се схванат само във вярата.

Примери за спасителни действия са:

- когато Бог опрощава греховете,
- когато чрез Кръщението се измива първородния грях,
- когато Бог дарява даровете на Светия Дух,
- когато при Светото Причастие се дава тялото и кръвта на Исус,
- когато се даряват Тайнствата на починалите,
- когато се предприемат благословени действия (конфирмация, полагање в сан и т.н.),
- когато Бог действа в проповедта чрез човешко слово,
- когато благословията се полага върху енорията.

### Как се изживява видимата страна на Исус Христовата Църква?

Видимата страна на Църквата се изживява между другото тогава, когато хората действат в Църквата. Това е забележимо - например,

- когато хората се признават за привърженици на Исус Христос,
- когато се празнува богослужение,
- когато се освещава вода за Кръщението и се провежда кръщаването,
- когато сановниците освещават хляб и вино за Светото Причастие и даряват Светото Причастие,
- когато апостолите полагат ръце и провеждат Светото Запечатване,
- когато се проповядва,
- когато се извършват молитви,
- когато се проявява любов към ближния.

### Какви характерни белези има Църквата на Исус Христос?

Христовата Църква - както в своята видима страна също така и в невидимата си страна - има тези четири характерни белези: единство, святост, общност и апостолство. Тези характерни белези се наричат „notae ecclesiae“.

### Какво означава: „Единство на Исус Христовата Църква“?

Църквата е една, защото има само един Бог. Църквата

дава свидетелство за единството Бог, Отец, Син и Свети Дух, Който действа в Него. Единството помежду и любовта един към друг Исус назовавал като познавателен белег на тези, които Му принадлежат и Го седват. Така в Църквата най-вече излиза същността на Бог: „Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога и Бог - в него“ (1. Йоан 4,16).

### Какво означава: „Святост на Исус Христовата Църква“?

Църквата е свята, защото триединният Бог е свят. Той действа в Христовата Църква чрез слово и Тайнство.

### Какво означава: „Общност в Исус Христовата Църква“?

Църквата е обща, защото Бог е тук за всички хора, за живи и за умрели. За оповестяването на Евангелието няма граници.

### Какво означава: „Апостолство на Исус Христовата Църква“?

Църквата е апостолическа, защото в нея се оповестява апостолско учение и в нея действа апостолският сан.

### Къде се преживява Църквата на Исус Христос?

Църквата на Христос се преживява в различен обхват там, където има единство, святост, общност и апостолство. Най-ясно Църквата на Исус Христос се изявява там, където са налице апостолски сан, даряване на трите Тайнства на живи и мъртви както правилното оповестяване на словото. Спасителното дело на Господ е там, където Христовата годенице се подготвя за сватбата в небето.

### Какво свързва отделните църковни общности една с друга?

Свързващите елементи на отделните църковни общности са Кръщението в името на Бог, Отец, Син и Светия Дух, изповядването на Исус Христос и вярата в триединния Бог. Чрез кръстените, които живеят по своята вяра и признават Христос за Свой Господ, Църквата се изявява като общност на вярващи, на надеждата и на любовта.



Снимка: НАЦ Южна Африка

# | Санът

## Какво се разбира под „сан“?

В общи линии под „сан“ се разбира функция или официална служба, свързана с конкретна работа и отговорност. В по-широк смисъл имащите сан притежават авторитета да ръководят една общност и да взимат съответните решения.

## От къде води произходът си духовният сан?

Духовният сан води произходът си от там, че Бог, Отец, е изпратил Исус Христос. Исус Христос е следователно Божи пратеник. Като такъв Той е упълномощен, благоден и осветен да спасява хората. Апостолите са пратеници на Исус Христос. Духовният сан е винаги във връзка с Исус Христос и с пратените от Него апостоли. Сан и апостолство са следователно свързани. Там, където действа апостолството, има духовен сан.

*Понятието „апостолство“ се използва преди всичко, когато носителите на апостолски сан се назовават като цяло („апостолство“=апостоли на Исус).*

*Свещеническите сановници и дяконите действат по поръчение на „апостолството“ и приемат задачи във връзка с грижите за душата, оповестяване на словото и даряването на Тайнствата.*

## Какво разбираме под „упълномощаване“ за духовния сан?

Духовен сан се предава от апостол по поръчение на Исус Христос. С това този, който приема сана, получава участие в пълномощното на апостола. Той трябва да се възползва от поръчението на апостола. Получателят на сана действа така от името на апостола и го представлява в определения за сана обхват. В края на краищата апостолът изпраща сановник. Изпратеният е отговорен и задължен пред изпрателия го.

## Примери за действия, за които са упълномощени:

Когато апостолът оповестява опрощаването на греховете, той действа на базата на пълномощното от Исус

Христос. Затова апостолът оповестява опрощаването на греховете с думите: „Оповестявам ви радостната вест: В името на нашия Господ Исус Христос, Син на живия Бог, вашите грехове са опростени.” Когато свещеническият сановник оповестява греховете, той действа, представлявайки апостола. Затова свещеническият сановник оповестява опрощаването на греховете с думите: „По поръчение на изпращащия ме, апостола, ви оповестявам радостната вест: В името на нашия Господ Исус Христос, Син на живия Бог, вашите грехове са опростени.”

### Какво разбираме под „служби” в Църквата на Исус Христос?

Всеки кръстен е призван да служи на Господ чрез действена любов към ближния и чрез признаване на вярата (срв. Йоан 12,26). Ако в Църквата на Исус Христос на отделни вярващи се възложат определени поръчения и области на действие, които допринасят за благото на вярващите и оповестяване на Евангелието, това разбираме като „служба” Такива служби се извършват навсякъде там, където кръстени признават чрез слово и на дело своята вяра в Исус Христос като техен Господ.

### Какво различава служби в Църквата на Исус Христос от духовния сан?

Службите се различават от духовния сан по това, че те могат да се извършват без полагане в сан.

### Кой сан е дарил Исус Христос?

Исус Христос е дал на Своята църква непосредствено само един сан, именно апостолския сан. Той упълномощил апостолите, благословил ги, осветил ги и ги възоръжил със Светия Дух: „Както Отец изпрати Мен, така и аз изпращам вас. И като изрече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. На които простите греховете, простени са им; на които задържите, задържани са” (Йоан 20,21-23). На апостолите Той поверил управлението на Тайнствата. По този начин Неговата жертва става достояние на хората (срв. Матей 28,19.20).

*Пълномощното на апостолите за „Управление на Тайнствата” означава, че апостолите на Исус Христос имат поръчението да даряват Тайнствата. Дори и всички Тайнства да не се даряват от самите апостоли, Тайнствата винаги са във връзка с апостолския сан*

### Кой дарявал според Новия Завет дара на Светия Дух?

От Деяния на апостолите 8,15-18 става ясно, че даряването дара на Светия Дух е свързано с апостолството: Филип проповядвал в Самария и кръстил вярващите с вода. Апостолите чули за това и изпратили след това Петър и Йоан там. Те „помолиха се за тях, за да приемат Светия Дух; защото Той не беше слезъл още на нито един от тях, а само бяха кръстени в името на Исус Христос”. Това се подчертава чрез Деяния на апостолите 19,6: „И когато Павел положи ръце на тях, Светият Дух слезе на тях.”

### Кои са били другите важни задачи на апостолите?

Важна задача на апостолите била да оповестяват, че Исус Христос е действал сред тях, умрял е и е възкръснал от живите (срв. Деяния на апостолите 13,26-41; 17,1-4). Те се борили против лъжеучения, в които това се оспорвало (срв. 1. Коринтяни 15,3-8; 1. Йоан 4,1-6).

### Кой е бил първият сан, произлязал от апостолството?

От Петдесетница апостолите са започнали да изпълняват поръчението си и да проповядват Евангелието. Съвсем скоро се установило, че те се нуждаят от помощници: Седем мъже били избрани за това. Те били благословени за своята служба, като апостолите се молили и положили ръце върху тях. Тези седем мъже се обозначават като първите дякони.

*„Тях поставиха пред апостолите; и те, като се помолиха, положиха ръце на тях.” (Деяния на апостолите 6,6).*

### Какви сановнически нива и санове има в Новоапостолската Църква?

В Новоапостолската Църква има три сановнически нива с различни духовни пълномощия: апостоли, свещенически сановници и дякони.

■ Към сановническото ниво апостоли спадат: главен апостол, районен апостол, районен старейшина.

■ Към сановническото ниво свещенически санове спадат: епископ, районен старейшина, районен евангелист, пастир, енорийски евангелист и свещеник.

■ Към сановническото ниво дякони спадат: дякони и поддякони.

# Към целия свят: Покана за Международния Ден на младежта 2019



Снимка: Снимка на колектива на ЕДМ

От 30. май до 2. юни 2019 г. ще има ново издание на Европейския Ден на младежта – този път с участия от целия свят. „Радвам се, че за Възнесение 2019 г. младежи от цял свят ще дойдат в Дюселдорф“, казва главен апостол Жан-Люк Шнайдер, глава на Новоапостолската Църква по света.

През 2009 г. 35.000 младежи взеха участие в Европейския младежки ден в Дюселдорф. Пет години по-късно 45.000 вярващи дойдоха на Международния църковен ден в Мюнхен. Нека сега, пет години по-късно, има още едно голямо събитие. Това решиха районните апостоли на Новоапостолската Църква по време на срещата си в Йоханесбург (Южна Африка). Преди това районен апостол Райнер Щорк (Северен Рейн-Вестфалия) представи състоянието на подготовката за Международния младежки ден.

## Централно в Европа

Като място за провеждане, Дюселдорф има няколко предимства: градът се намира в централната част на

Европа, има добри транспортни връзки на местно и регионално ниво, както и международно летище. В допълнение, мястото вече е познато от Европейския младежки ден 2009 г., което значително улеснява организацията. Уникална характеристика на Дюселдорф в Европа е намиращият се точно до панаирния терен закрит стадион с 45.000 седящи места. Арената е отопляема и благодарение на подвижния покрив, позволява планиране, независимо от атмосферните условия.

На панаирния терен в Дюселдорф има халета за различни събития с площ около 90.000 квадратни метра, със свързващи ги къси пътеки. В Конферентния център на Панаира има допълнително различни помеще-

ния за уъркшопи и малки събития с по 20 – 150 човека. В допълнение има и продоволствени зали както и девет халета за спане с площ 123.000 квадратни метра за до 24.000 души. Външните площи между халетата могат да бъдат използвани като открити сцени.

### Очакват се повече от 30.000 участници

Поканени на Международния младежки ден 2019 г. са млади вярващи между 14 и 35-годишна възраст – независимо от семейното положение. Към тях са включени и придружителите, както и стотици помощници. Още по време на Европейския младежки ден се усети голям интерес за изживяване на международен младежки ден извън Европа: така през 2009 г. стотици участници от Африка, Америка и Азия дойдоха в Дюселдорф. Нека този път международните гости бъдат още повече.

Предварителният план предполага на Възнесение да се състои откриващо богослужение. Голямата церемония по откриването е предвидена за петък преди обяд. След това ще има двудневна програма в панаирните халета, с много и разнообразни изложби, лекции, уъркшопи, концерти и много повече. В събота ще бъде предложена музикална вечер. Кулминацията и същевременно с това заключение на Младежкия ден ще бъде богослужението в неделя, което ще бъде водено от главен апостол Жан-Люк Шнайдер.

### Международни гости – международна програма

Домакин на Международния младежки ден е Новоапостолска църква Северен Рейн-Вестфалия, която още през 2009 г. вече организира Европейския младежки



ден, под ръководството на районен апостол Армин Бринкман. Както и тогава желанието отново е Младежкия ден да бъде посетен от много новоапостолски християни от различни региони и държави. Затова районен апостол Райнер Щорк, още по време на срещата на районните апостоли, агитирал възможно най-много апостолски райони да се включат в оформлението на програмата: той би се радвал на всички гости, от всички страни, култури и народи.

„За нас като домакини това събитие е голяма чест, но и предизвикателство“, казва ръководителят на Новоапостолска църква Северен Рейн-Вестфалия. „Но благодарение на опита от 2009 г. и на многото отдадени колеги в енориите ни, съм сигурен, че това ще бъде едно успешно събитие.“

Районният апостол още днес е благодарен на всекиго, който се окаже готов да подпомага уикенда на Възнесение като помощник: „Ще се нуждаем от много помощници, за да можем да напътстваме както гостите така и събитията.“ Но той не се притеснява. „И днес много хора говорят за Европейския младежки ден и за специалната атмосфера. Затова съм убеден, че ще можем да спечелим много помощници, които ще подкрепят Младежкия ден в Дюселдорф.“

### Планирането започва през 2016 г.

Допълнителните подробности относно Международния младежки ден 2019 г. трябва да бъдат разработени. Затова ще се грижи щаб за планиране, който ще започне работа през 2016 г. Предвидена е тясна съвместна координация със събранието на районните апостоли.

За провеждането на Младежкия ден е предвидено и учредяването на ООД – както при Европейския Младежки ден 2009 г. Съдружници ще бъдат няколко европейски областни църкви.



# Регионално community

Област на районния апостол Швейцария



## Няколко кулминационни моменти от втората половина на 2015 г.

### Главен апостол Шнайдер посещава столици на р. Дунав

В края на третата седмица през юни 2015 г. братята и сестрите в Унгария и Австрия изпитали радост от изживяването съответно на богослужение с главен апостол Жан-Люк Шнайдер.

#### Първа спирка: Будапеща

В събота, 20. юни 2015 г., в столицата пристигнали братя и сестри от цяла Унгария, за да изживеят богослужение на главния апостол. Голяма била предварителната радост на 260-те братя и сестри, тъй като последното посещение на главен апостол било преди 17 години.

Рихард Феер провел богослужение на 15. март 1998 г., в град Дебрецен.

В тържествената зала на Работническия дом в квартал Кишпест, главен апостол Шнайдер служил със слово от Библията из Лука 6,47.48: „Всеки, който идва при Мен и слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви покажа на кого прилича. Прилича на човек, който, като строеше къща, направи дълбок изкоп и положи основа на скала; и когато стана наводнение, реката се устреми върху онази къща, но не можа да я поклати, защото бе здраво построена.” Господ ни призовава, казва главният апостол в своето изложение, да прилагаме Неговото учение на дело, особено имайки предвид нашето отношение към ближния. Нашето послушание да се определя от любовта, а не от интересите. Тази любов би ни помогнала да останем верни на Господ дори при нещастие, така казва в заключение главният апостол.



Районен апостол Норберто Пасуни, апостол Йорг Щайнбринер, Филип Буррен, Семон Казаку, Василе Конне, Юрг Цбинден и Томал Дойбел (1. редица отляво)



Главният апостол благодари на децата за песента, която бе изпълнена на виенски диалект



В сановническата стая в Будапеща



Енорията на богослужение във Виена



Главният апостол с преводачка

За съслужение той поканил на олтаря районен апостол Норберто Пасуни (Аржентина) както и апостол Йорг Щайнбрenner (Северна Германия) и Филип Буррен (Швейцария).

Особена радост предизвикало присъствието на пенсионирания районен апостол Р. Лесли Латоркаи. Живеещият в Канада унгарец, дошъл от там, за да посети роднини в родината си. Главен апостол Шнайдер го помолил в края на богослужението да отправи към братята и сестрите няколко думи на унгарски.

### Втора спирка: Виена-Донауцат

В тържествената зала на ФолксхохшULE Виена-Донауцат главен апостол Шнайдер провел на следващия ден, неделя, 21. юни 2015 г., друго богослужение, в което участвали около 600 братя и сестри.

При своето пристигане в австрийската столица църковната глава и придружаващите го били поздравени от детски хор, който изпълнил песен на виенски диалект. Но това не било всичко. Една друга изненада от децата очаквала гостите в сановническата стая. Там, на стените, имало рисунки с мисли и пожелания за главния апостол, който много се зарадвал на това.

Главен апостол Жан-Люк Шнайдер използвал от Библията слово из Ефесяни 3, 18-19: „... да разберете заедно с всички светии какво е широчината и дължината, височината и дълбочината” В своето изложение той пренесъл тези измерителни понятия върху Божи качества. Широчината да се разглежда като символ на Божията милост. Исус, казва главният апостол, е имал един много по-широк, открит поглед в сравнение със Своите съвременници. Дължината пък символизираща Божието пресмятане на времето. „Пресмятането на времето от Бог се различава от това на хората”, отбелязал той в проповедта си. Все пак Бог ни дава днешния ден, в който ние можем да застанем на Негова страна. Дълбочината олицетворява Божията любов. Тя би трябвало да отиде до корените. „Ако този корен стигне дълбоко в земята до водата, то тогава сушата няма да представлява опасност”, казва главният апостол. Височината, като последно измерение, изразява, че Бог иска да ни възнесе, да ни направи „нови хора”. Всичко, което ни натоварва, би могло да оставим зад себе си. Наред с районен апостол Норберто Пасуни (Аржентина) съслужили двамата апостоли Томас Дойбел (Швейцария) и Йорг Щайнбрenner (Северна Германия)



## Главният апостол в Рим

Главен апостол Жан-Люк Шнайдер посетил Италия в края на седмицата, на 28. и 29. ноември 2015 г. Първата спирка била Рим, където в събота, 28. ноември 2015 г. в 11 ч. в Конгресната зала на хотел Холидей Ин на Виа Аурелия в Рим се състояло богослужение. Наред с новоапостолската енория Рим на това особено събитие били поканени братя и сестри по вяра от районите Италия Център, Италия Юг, Сицилия и Сардиния. Главният апостол бил придружаван от районен апостол Маркус Феелбаум, апостолите Юрг Збинден, Йенс Линдеман, Франц-Вилхелм Оттен, апостола в пенсия Орандо Мутти и от отговорния за Италия епископ Ролф Каменцинд.



Главен апостол Шнайдер на богослужение в Рим

Още в петък в Рим пристигнали много сановници и братя и сестри по вяра. По-голяма част от тях пътували много дълго. Още от първия момент царяла радостна и сърдечна атмосфера. Други пристигнали в събота сутринта. Те тръгнали в полунощ с автобус, за да могат да участват в богослужението. Хорът и оркестърът използвали времето преди богослужението, за да репетираат. Едновременно с това бил украсен олтарът и били извършени последните приготовления.

### Да се ориентираме най-напред по Исус Христос

Главен апостол Шнайдер служил на 266-те участници в богослужението с едно слово от Откровение 1, 17: „Не бой се, Аз съм Първият и Последният.“ Той говорил на немски, а на олтара всяко изречение се превеждало на италиански език. В своята проповед той между друго-



Апостол Цим Оттен с преводача, евангелистът в пенсия Хелмут Ванкерл



Хорът изпълни хубави песни преди и след богослужението



Музикални изпълнения на децата



Един сияещ главен апостол се сбогува с братята и сестрите в Рим

то казал: „Няма от какво да се страхуваме, ако Исус заеме първо място в нашите сърца. Дали ние изпитваме печал или се радваме, Исус Христос е първият, с когото разговаряме. Ние искаме да се държим като Него, без но и обаче. Бог ни прощава греховете и ние прощаваме на ближните. Така изпълняваме Божията воля. Ако се държим по този начин, то тогава Исус има последната дума, а не ние. Това е ясен знак да започваме и завършваме всичко с Господ”.

#### **Исус не е само Първият и Последният, Той е Единственият**

Двамата апостоли от Германия, Йенс Линдемман и Франц-Вилхелм Оттен подчертали в своите проповеди неповторимостта на Исус. В ежедневието си ние често

се допитваме до друго мнение, в духовното е достатъчен един адрес: Бог и Неговият Син Исус Христос. Апостол Оттен наблегнал на това, че Бог е Бог на любовта, на търпението, на истината и на милостта. Той ни е дал милост, преди да се родим.

Главният апостол мотивирал вярващите да говорят за вярата и да я изживяват. Той знаел, че това не винаги е лесно, когато енориите са малки и когато трябва да се пътува няколко километра, за да може да се участва в богослужение. Той изказал желанието да бъде положена особена благословия върху енориите на Италия!

Преди и след богослужението имало музикално изпълнение от смесен хор с 50 певици и певци и детски хор.

## Главният апостол в Милано за първата неделя от Адвента 2015

Веднага след богослужението в Рим, главният апостол и придружаващите го продължили пътуването си. С влак те стигнали до Милано, където в неделя, 29. ноември 2015 г., се провело богослужението за енориите от районите Тичино (Швейцария), Северозападна Италия и Североизточна Италия. Към придружаващите главния апостол сановници по време на богослужението в Милано се присъединили и апостолите Филип Буррен, Василе Конне, Семион Казаку, Томас Дойбел и Ерхарт Сутер.

За богослужението в конгресния център Миланофьори се събрали 560 братя и сестри. Главен апостол Жан-Люк Шнайдер избрал за богослужението за първата неделя от Адвента слово от 2. Коринтяни 1, 20: „Понеже Божиите обещания, колкото много и да са те, в Него

са „Да“; затова и чрез Него е „Амин“, за Божията слава чрез нас.“

Главен апостол Шнайдер обърнал внимание на това, че можем да се насладим на изпълнението на всички Божии обещания – минали, настоящи и бъдещи. Обещанието Му, че някой ще отреже главата на змията се сбъдна, когато Исус Христос умря за нас на кръста! Бог даде на апостолите правомощията и предрече утешител, Светия Дух. „Всичко това ние изживяваме днес“, казал главният апостол. Божият Син обещал да дойде отново и да вземе своята Годеница Той обещал и сватбата в небето, и Хилядолетното царство на мир. И накрая ни обещал вечното общение с Бога. „Това е нашето бъдеще и ние искаме да станем свидетели за това. Искаме да подкрепим тези обещания със собственото си „Амин“, „Така да бъде!“, каза главният апостол в заключителните си думи.

Главен апостол Шнайдер бил очарован от участието и радостта на братята и сестрите от Италия. С едно силно „Сiao“ той се сбогувал с всички братя и сестри.



Сърдечно посрещане на главния апостол при неговото пристигане на гарата в Милано



Главният апостол и районният апостол в сановническата стая



Органистът на богослужението в Милано



Инструментален ансамбъл на богослужението



Изпълнение на песен от хора

## Новата църква в Цофинген бива осветена

Неделя, 9. август, апостол Филип Бурен осветил новата църковна сграда на Новоапостолската църква в Цофинген. За основа на богослужението служел стих от Матей 5, 16: *„Също така нека свети вашата светлина пред хората, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“*

Чрез освещаващата молитва на апостол Бурен новата църква се превърнала в свещено място, в което действа Светият Дух и свети Божията светлина. Апостолът положил различните аспекти на тази светлина в сърцата на присъстващите. Той говорил за светлината на вярата, на любовта и на надеждата и предупредил, че на

съмнението, което отслабва тази светлина, не трябва да се оставя свободно пространство. Богослужението било музикално съпроводено от оркестър и хор, както и от прекрасните звуци на новия орган.

В края на богослужението кметът на Цофинген и архитектът на новата църковна сграда се обърнали към присъстващите. Кметът Ханс-Рюди Хотигер описал строежа като успешен и изказал радостта си, че новата църковна сграда подобрява външния вид на старата част Цофинген. Архитектът Беат Шнайдер определил църквата като „дете“, което харесва особено много и с което той се гордее. Накрая апостол Бурен благодарил на всички, които допринесли за строежа на тази красива нова църква, било то чрез дарения, принос в планирането, изпълнението или просто като част от една активна енория.



Празнично обръщение от кмета Ханс-Рюди Хотигер



Външен изглед на новата църква в Цофинген



Поглед от галерията към олтарата и органа



Външен изглед на новата църква в Цюрих-Албисриеден

## Освещаване на новата църква в Цюрих-Албисриеден

Преди повече от три години двете енории Цюрих-Албисриеден и Цюрих-Видикон се обединили. От тогава вярващите посещават богослуженията във Видикон. През това време в Албисриеден била изградена нова църковна сграда.

Районен апостол Маркус Феелбаум осветил новата църква в Цюрих-Албисриеден на 30. август 2015 г. Като основа на богослужението за освещаването той използвал стих от Откровение 21, 3: *„И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негов народ; и сам Бог ще бъде с тях – техен Бог.“*



Оркестърът



Поглед към залата на църквата

**„Радвайте се в Господа през целия път – Господ е близо.“**

Това било посланието, което районният апостол предал. Той казал, че това е и негово желание. Бог ще се разкрие и в новия Божи дом. Той обърнал внимание на Божия съюз с народа на Израел: *„Аз съм твоят Бог, да нямаш други богове освен Мене.“* Това, което е написано в Библията, ще бъде! *„Пълнотата на благословията ще бъде тогава, когато ще можем да живеем заедно с Бог в небето, в този нов Ерусалим“.* Районният апостол споменал също така, че освещаването на храма продължило няколко дни като една изповед към Бог.

*„Линията на благословията ще бъде продължена след като двете енории са се обединили и слели“,* казал районният апостол на събралата се енория.

В проповедите си апостол Филип Бурен, апостол Юрг Сбинден, както и епископ Андре Крайс изказали бла-

годарността и радостта си, че енорията е могла да се сдобие с тази хубава сграда. Апостол Сбинден направил следното сравнение: „Така както стъклото от предната страна, където слънцето грее, стопля и успокоява, така Бог строи сграда и в твоето и в моето сърце. Той строи милост след милост, богослужение след богослужение.“

**Поздрав от председателя на Общинския съвет** Матиас Вийсман, председател на Общинския съвет на град Цюрих и икономически историк, отправил своите поздравления към енорията. Новата църква била прекрасно място за събрания. Той се радвал, че покрай църквата са построени и 35 жилища. След това и архитектът, г-жа Паскал Гигнард изразил радостта и благодарността си за успешния проект. По време на аперитива на посетителите на богослужението се отдала възможност да споделят и разменят впечатленията и радостта си относно успешния строеж на новата църква.

## ХРОНИКА

При основаването на енория Албисриден през 1922 г. тя имала 161 членове, от които 10 свещеника. През 1955 г. енорията получила нова църковна сграда на сегашното място, на ул. „Анемоненщрасе“, която била осветена от районен апостол Ернст Щрекайзен. Още през 1977 г., по време на ремонтни дейности, енорията се радвала на гостоприемството на енория Видикон. През 1936 г. тя била основана като шеста енория в Цюрих. Църквата на ул. „Бюлщрасе“ била осветена през 1952 г. от районен апостол Ернст Ешман. Пастир Сбинден споменал, че всички досегашни главни апостоли са служили в енория Видикон. През 1978 г. в тази църква бил положен в сан на главен апостол, като наследник на Ернст Щрекайзен, районен апостол Ханс Урвилер. По онова време енорията наброявала повече от 900 членове, а хорът се състоял от повече от 100 певци. На 11.03.2012 г. енориите Цюрих-Албисриден и Цюрих-Видикон биват обединени. Днес енорията има 585 членове, 26 от които свещеници.



Хорът



Празничната енория Цюрих-Албисриден



Музикално изпълнение на орган и оркестър

## Откриване на църквата в Цюрих-Зеебах след цялостно саниране

След цялостно саниране и обновление, на 11. октомври 2015 г., църквата в Цюрих-Зеебах била открита отново. По време на десетмесечния строеж богослуженията се провеждали в близкия гробищен параклис Шванденхолц. В тази спокойна и близка до природата среда било намерено временно място, в което братята и сестрите ни във вярата се чувствали добре.

За откриването на обновената църква епископ Рудолф Феслер избрал стих от Второзаконие 5,3: „... този завет не сключи с бащите ни, а с нас, които сме живи всички тук днес.“ По време на своята служба той добавил, че с любов и професионални качества архитектите, техният колектив и строителите са успели да превърнат в „бижу“ скъпоценния камък, който църквата в Цюрих-Зеебах била преди“. Днес енорията притежава едно бижу. Чрез целенасочено полиране сега църквата свети в прекрасен блясък не на последно място благодарение и на умело поставеното осветление в съществуващата сграда.



Външен изглед на църквата в Цюрих-Зеебах



Залата на църквата

Главният апостол поздравява децата



## Предаване на богослужението на главния апостол от Цофинген

На 18. октомври 2015 г. главен апостол Жан-Люк Шнайдер посетил енория Цофинген. Това богослужение било предавано в целия апостолски район Швейцария.

Главният апостол служил със слово от Лука 12, 21: „Така става с този, който събира имот за себе си и не богатее в Бога.“ Богослужението било съпътствано от множество музикални изпълнения. При посрещането на главния апостол детският хор изпял песента „Алелуя“. Последвали изпълнения на хора, на орган, на оркестъра и духови инструменти. Накрая Жан-Люк Шнайдер казал, че е бил особено трогнат от детския хор, пял с толкова много радост и мотивация.



## Районен апостол Маркус Феелбаум в Молдова

В тези дни, средата на юли 2015 г., в Молдова, както и в цяла Европа, температурите бяха високи. Районен апостол Маркус Феелбаум пътувал от Цюрих за Кишинев. Градът с повече от 700.000 жители е не само столица, но и най-гъсто населеният град в Молдова. Той е важна бизнес локация, университетски град и културен център.

На 15. юли апостол Семион Казаку посрещнал районния апостол на летище Кишинев. От там те пътували с кола към Речещ, място на около два часа път северно от столицата. В една обикновена къща в полето районният апостол държал богослужение, в което взели участие петдесет братя и сестри във вярата.

На 16. юли, вторият ден от престоя му в Молдова, районен апостол Феелбаум посетил детски лагер в близост до Орхей. Като въведение към богослужението децата представили притчата „Добрият Самарянин“. Главният апостол разгледал този образ в последвалото богослужение. В Орхей той също така можал да дари две деца с дара на Светото Запечатване. Пътят продължил към Сънджерей, където било проведено последното богослужение за това пътуване. По време на него районният апостол имал възможността да дари тринадесет вярващи с дара на Светия Дух, както и да положи в сан един дякон и един свещеник.



В тази къща се състояло богослужението в едно помещение



Районен апостол Феелбаум с един ново ординиран дякон



Богослужението в помещение в Речещ



Деца с районния апостол

## Портрет на районните църкви в областта на районния апостол Швейцария

### Новоапостолска Църква Унгария

#### Ръководство на Църквата

Страната Унгария образува собствен църковен район с 10 енории, които спада към областта на районния апостол Швейцария. Апостол Томас Дойбел го обслужва от март 2015 г. редом с районен апостол Маркус Феелбаум. В самата страна сановниците и братята и сестрите били водени от районния старейшина Рудолф Маезчак, който след дългогодишна дейност излезе в пенсия през април 2016 г. на почти 70 години. По настоящем на място ще се грижат районен евангелист Ищван Макула, Дебрецен и Михали Раб, Будапеща. Те ще бъдат подпомагани от 19 свещеника и дякони.



Януари 2015 г.: Районните евангелисти Михали Раб и Ищван Макула, апостоли Томас Дойбел и Рудолф Кайнц, районните старейшини Рудолф Маезчак, свещеник Бенямин Цаан, дякон Ищван Ференци и свещеник Жеца Вагнер



Унгария със своите десет места за провеждане на богослужения

#### Ретроспекция

Още през 1873 г. в Унгария дошла новината за възстановения апостолски сан. Но едва през 1948 г. могла да се основе енорията Будапеща. Това положително развитие завършило внезапно при политическите раздори през 1956 г.



Апостол Макс Гуртнер (седящ) със сановнически братя в Будапеща



Свещеник Рудолф Веспц със съпругата си и поддякон Рудолф Маезчак в Будапеща



Поддякон Кароли Лозонци, евангелист Рудолф Маезчак, апостол Лудвиг Тойхер, свещеник Янош Свентек и дякон Лайош Фехер.

Новоапостолската Църква получила държавно признание още преди политическата перестройка в Източна Европа, която промени всичко, и през 1985 г. енория Будапеща получила собствено помещение за сбирки. С течение на годините могли да се построят седем други места за богослужения и да бъдат осветени.

През 1989 г., оглавявана от районен евангелист Рудолф Маезчак (от 1999 г. районен старейшина), Унгария станала самостоятелен район, най-напред била поверена на апостол Рудолф Кайнц, по-късно след него оставили апостол Рудолф Шнайдер III и Хайнц Ланг.



Районен апостол Рихард Феер със съпругата си в Дебрецен



Районен апостол Петер Десимоз (седящ) с епископ Ханс Тримал, апостол Рудолф Кайнц и евангелист Рудолф Маезчак в Будапеща



Районен апостол Армин Щудер в Гаьор



Апостол Хайнц Ланг, районен апостол Маркус Феелбаум и епископ Паул Имхоф (от ляво на дясно) в Будапеща

## Актуално



Празнични поводи като 80 годишния рожден ден на свещеника в пенсия Ласло Фаркас в Мишколц на 25. октомври 2015 г.



Тръбни звуци в Дебрецен



Провежданите от апостола богослужения с радостните братя и сестри (горе в дясно) обогатяват енорийския живот



Периодично провеждащите се дни на хорвете като на 6. юни 2015 г. в Будапеща помагат за увеличаване на радостта от пеенето – и децата участват



След това се свири в двора на Църквата



Понякога има също така хубаво соло с чело.

## Богослужение за починалите с апостола в Бергамо

Първата неделя през месец ноември се посвещава винаги на богослужение за починалите. В Бергамо голяма група от събрали се могли да изживеят едно забележително утро.

В неделя, 1. ноември 2015 г. в Бергамо били поканени енориите Милано Център и сул Навиглио (МИ) на това специално богослужение, провеждано от апостол Юрг Цбинден. Той служил на около 270 присъстващи със слово от Първото послание на Йоан 5, 5: „И кой побежда света, ако не е този, който вярва, че Исус е Божият Син?“

### Да подаряваме на ближния неограничено нашата любов

В своята проповед апостолът казал, че да победим света означава да се борим срещу злото, което властва в него. Нека да не даваме простор на лошите мисли в нашите сърца; вярата в Исус Христос е ключът към нашето спасение и Той е това, Който е необходим, за да победим злото. На всяко богослужение получаваме нужното, за да бъдем ново създание. Безрезервно нека да даряваме любовта си на ближния, на всички онези, които искат да получат спасение. Също така и много починали не са вярвали в Бог. В Своята безгранична

любов Исус иска да избави и днес всички, също така тези души. За тази цел са богослуженията за починали, на които желаещите и готови души да могат да получат тайнствата.

### Други действия

В рамките на това особено богослужение се провели и други действия: малката Александра била кръстена с вода и заедно с нейния брат Давид двамата получили след това дара на Светия Дух чрез ръкополагане на апостола.

През тази разнообразна неделя енория Бургамо получи също така два ценни сановнически дара чрез полагането в сан на двама свещеници: дяконите Келематенг и Табири, които ще помагат на настоятеля в грижите за душите.

### Пенсиониране

След приблизително 27 години сановническа дейност свещеник Джузеппе Матроне бил заслужено пенсиониран. Заедно с няколко други братя и сестри той бил пионерът в енория Бергамо, която от няколко присъстващи израстнала в една хубава и радостна група верни хора и сега получили също така двама нови свещеници. Докато апостолът му посвещавал благодарствени слова, свещеник Матроне гледал към енорията, която била плод на неговата изпълнена с любов и вярност работа.



## Да познаем Бог!

Братята и сестрите от енория Рашнов, които спадат към район Дембовита-Брашов, очаквали с голяма предварителна радост посещението на нашия районен апостол Маркус Феелбаум. Преди това районният апостол посетил заедно с апостол Коне Деня на младежите в Сигишоара, който бил организиран за младежите от Румъния и Република Молдова. След това, при обратното пътуване за Букурещ, било планирано богослужението в тази енория.

Въпреки че бил краят на септември, времето през този есенен ден било необичайно топло. Броят на участниците бил по-голям от обикновено и наетото под наем помещение се оказало твърде малко, ето защо братята решили да проведат богослужението на двора и предприели необходимите приготовления за това. След обяд обаче небето изведнъж се стъмнило и покрило с тъмни облаци; появили се светкавици и тътени. Когато дошъл районният апостол, братята го попитали, дали все пак не е по-добре богослужението да се проведе вътре, въпреки че наетото помещение било твърде малко за всички. Районният апостол взел все пак решение да останат вън, където олтарът бил вече приготвен. И така богослужението започало, докато наоколо в далечината се святкало и гърмяло. Накрая започнало и да вали.

Словото било избрано от Евангелието на Йоан 17,3:  
„... да познаят Теб, единственият истински Бог”

Районният апостол обяснил, как можем да постигнем това да познаем милия Бог чрез нашите верчески изживявания и то чрез по детски чиста вяра и чрез любов.

След служенето си районният апостол призовал апостол Коне и епископ Антон да съслужат. След това енорията могла да изживее опрощаването на греховете, да празнува Светото Причастие и да получи заключителната благословия. Непосредствено след заключителната песен започнал проливен дъжд.

По този начин ние можахме конкретно да изживеем Божието познание и Неговото всемогъщество, както и Неговата любов за енорията на Неговите чедра.





Успяхме! Младежите от Тун са застанали горди за снимка пред пъстро украсената фасада на Kita в Цабрани.

## „Ние помагаме в Румъния“

Фондация НАЦ-Хуманитас си поставила преди около десет години задачата да помага на децата от социално слаби среди. Заедно с партньорска организация на място, дружеството „Помощ за децата на Румъния“, тя се грижи за това тези деца да имат в дневни центрове и детски приюти едно планирано протичане на деня, като за тях се полагат грижи, оказва им се помощ при изготвяне на домашните работи, хранят се редовно и така могат да подобряват своите шансове в бъдеще. „Нашите деца трябва да могат да се научат да се справят в ежедневието и да се ориентират, а не да живеят на улицата. Те трябва да могат да си помагат сами и не трябва да се осланят на чужда помощ. Ние искаме да

се гордеем с нашите деца и с това, което те постигат – те трябва да могат да се гордеят обаче също така и с нас!“

### Хубаво предложение

„Младежите от нашия район вече многократно са подкрепяли активно проекти на Църквата ни в чужбина“, пише дякон Розарио Йор. И през 2015 г. те желаят отново да действат заедно със своите отговорници в работния район на районен апостол Маркус Феелбаум. „Нашият районен ръководител на младежите, районен евангелист Оскар Балмер, се обърна във връзка с това преди около една година към епископа ни Андре Крайс. Той най-напред малко се поколебал, тъй като вероятно мислел, че ние искаме да предприемем това повече за наше развлечение“, казва тридесетгодишният свещеник. Когато епископ Крайс забелязал, колко сериозно



**Дебора Месерли, 18 г.:**  
„Мен ме впечатли, колко бързо децата ни приеха в сърцата си и колко открити бяха те към нас. Това не се разбира от само себе си. Впечатлена съм също така от всичко, което направихме. Сигурна съм, че тази седмица ще остане още дълго време в спомените ни. И е така, както каза епископът на богослужението: „Който се е докоснал до Румъния, той оставя част от сърцето си там.““





5

Кристоф Чанц, 19 г.: „Това, което лично ме впечатли, беше разговорът, който проведох с една ръководителка на детския приют. Тя изградила заедно с мъжа си Детския дом. Аз мисля, че те са си дали душата за това. Би било желателно и следващите ръководителки и ръководители да имат същата нагласа.“



2



се приемало от нашите млади братя и сестри това да участват в проект на място, той им направил предложение.

Тъй като той съотговарял за изграждането на детски дневни домове в Румъния и Молдова, той предложил на младежката група да отидат за една седмица до Румъния, за да действат в Цабрани в рамките на Kita-детски проект. В Цабрани има от пролетта на 2013 г. детски център, в който днес се обгрижват 25 до 30 деца на възраст от 3 до 15 години. Брат Ренато Корфу от Базел, ръководител на проекта на дружество „Помощ за деца на Румъния“ и неговият тим на място подготвили предварително посещенията на младежите. Той бил лицето за контакт също така по време на тяхното пребиваване.



4



3



Шантал Ландмесер, 18 г.: „Заклучителната песен на богослужението в петък ме развълнува особено: ‚Докато се видим отново!‘ Това изречение запомних и от тогава не ме напуска повече.“



**Андреа Йор, 33 г.:** „Изживях особен момент с малката Соня. Ние прекосявахме пейки и танцувайки вътрешния двор в детския дом. Изведнъж настъпи тишина до мен. Обърнах се към Соня, която стоеше там с отворена уста и широко отворени очи и не издаваше никакъв тон. Тя стоеше пред площадката за игра, която почти бе готова. Няма никога да забравя това изражение на лицето. Светещите очи говореха повече отколкото можеше да изрази всяко така хубаво казано „Благодаря“.

За участието в пътуването не били нужни определени предпоставки. „Бе отправен само призив към всички младежи от нашия район да се присъединят енергично на място”, казва Розарио Йор. След изтичане на срока за записване имало 23-ма младежи и ръководители на младежите, които искали да отпътуват за Румъния. Пристигането им трябвало да стане или с кола или със самолет. Предварителната радост у младежите от предстоящото пребиваване в Румъния била огромна, тъй като много младежи не са били още никога или рядко в далечна страна.”, пише Розарио Йор.

#### Хайде към Румъния!

В понеделник, 5. октомври, най-после настъпил моментът. Участниците тръгнаха рано сутринта с влак за

Цюрихи и от там през Виена за Тимишуара (Западна Румъния). На летището чакали вече помощниците, които ги приели радостно. В „Casa Humanitas“ в Цабрани имало малка закуска, преди участниците в късния след обяд да бъдат разпределени за подслон – детски приют, детски център, Casa Humanitas и частни квартири. Всички тези места се намират в селището Цабрани, отдалечени само на пет, десет минути пеша едно от друго.

#### Хайде на работа!

Има много работа, да започваме! Преди това младежите могли да си изберат работите, които ги интересуват или им допадат. Не липсвали добри предложения и творчески идеи. „Често едва на място решавахме, кой какво трябва да прави”, казва Розарио Йор. Те могли да изпълняват следните работи и игри за радост на децата: изработване на пясъчник (3), построяване на двойна люлка (5), климушка на ствол на дърво, изрису-

**Патрик Лутрингер, 24 г.:** „Мен ме впечатли невероятното желание за дела на всички да направят нещо. Много ме развълнува също така това, когато едно малко момче просто ме прегърна без аз да съм направила нещо за това. И то момчето не искаше да ме пусне повече.”







Розарио Йор, 30 г.: „Най-много ме развълнува общността с децата, защото през това време можахме да предприемем много неща с тях. Също така и богослужението в Арад, което проведе епископ Мюлер, бе кулминация на пребиваването в Румъния. Трогна ме също така творчеството и готовност за работа на нашата младеж. Неописуема бе хармонията помежду.”



ване на фасадите (2) на детския приют, сортиране на дрехи, които били дарени от братята и сестрите, украсяване на камъни с децата и различни игри с децата (1). След извършената работа младежите и децата се овековечавали на стена, като оставяли отпечатьци на ръцете си (11).

### Други дейности

През седемте дни престой в Румъния младите братя и сестри по вяра имали също така време да проучат местността. Така те посетили в понеделник вечерта немските гробища в Цабрани, където бил погребан също така Диетмар Буххолцер, който загинал при трагично нещастие през 2015 г. Диетмар Буххолцер бил един от местните организатори (4).

Във вторник те направили излет до река Мурес, където стартирала акция за събиране на пластмасови шишета (8). Те били толкова прилежни, че накрая бил изцяло натоварен един микробус мерцедес шпринтер. След това запалили лагерен огън (9). След като всички се нахранили, изпяли още няколко песни и след това си тръгнали.

В петък посетили намиращия се наблизо град Арад. Вървейки по улиците, те разпространили покани за богослужението вечерта (10), което се състояло в един хотел в града. След богослужението, което било водено от епископ Юрген Мюлер (Австрия), те останали да вечерят в този хотел.

В събота направили излет с децата на връх Соимос (7), от който се откривал хубав изглед надалеч в околностите. Внимание заслужавала една стара руина. На връщане посетили манастира Мариа Радна, в която в момента имало сватба. Вечерта заедно направили рав-

носметка на извършеното по време на престоя в Румъния и всички получили също по един малък подарък. Неделята била вече техният последен ден в Румъния. Преди да тръгнат за летището в Тимишуара, трябвало да се сбогуват с децата в Цабрани – а при това се пролепли много сълзи (6).

### Заклучение

„За младежите това пътуване отново и отново ще бъде тема на разговори. Ние бяхме въодушевени от това, което можахме да направим и от връзките с децата. Убеден съм, че всички могат да си представят да повторят нещо подобно на един по-късен етап. Включването си заслужаваше за всички, които помогнаха под някаква форма”, каза Розарио Йор.





## Едно малко по-различно Коледно тържество

За радост на братята и сестрите от енория Мартини-Сиера, те отпразнували четвъртата неделя от Адвента в централната част на швейцарския кантон Вале. Това е бил седмият път, в който свещеникът Марек Глаб, отговорен за католическите епархии Шамозон и Сен-Пьер-де-Клаж, предоставя безплатно църквата в Сен-Пьер-де-Клаж: една прекрасна романска църква от 11 век.

Богослужението към това Коледно тържество провел районен евангелист Марк Таверни. За основа служел стих от Йоан 21,15 на тема „Очакване в любовта“. Богослужението било съпроводено от различни музикални изпълнения. За радост на присъстващите, богослужението било посетено и от девет госта, сред които и отговорникът за епархията. След богослужението енорията се събрала за съвместна вечеря в една от залите в Шамозон.

горе: Районен евангелист Марк Тавернай води богослужението  
вляво: Участници в богослужението в църквата в Шамозон

## Важна крачка към задружност

Работната Общност на Християнските Църкви в Швейцария (РОХЦ-Швейцария) и Новоапостолската Църква в Швейцария (НАЦ Швейцария) публикуваха едно „Ориентировачно помагало“ за съвместна дейност. „Ориентировачното помагало“ служи за това да облекчи пътя за сближаване и сътрудничество на енориите на църквите, членове на РОХЦ-Швейцария както и на Новоапостолската Църква Швейцария. Флаерът представя в кратка форма верческите основи на Новоапостолската Църква. Отговаря се на въпроси за признаване на Кръщаването, за бракове между хора с различно вероизповедания, за съвместни покани, за гостоприемство и общи социални и милосърдни дейности с християни и християнки от други вероизповедания. Флаерът е предназначен за практическа работа в енориите и трябва да улесни конструктивната задружност.

Пасторка Клаудия Хаслебахер, председател на комисията РОХЦ-Швейцария, наблегна: „Благодарна съм за

това, че РОХЦ-Швейцария издаде това „Ориентировъчно помагало“. Много християнки и християни не познават достатъчно Новоапостолската Църква. Като Комисия на диалога ние си пожелаваме това „Ориентировъчно помагало“ да помогне за това да се избегнат недоразумения и да се изградят нови отношения.“ Апостолът в пенсия Хайнц Ланг допълва: „Радвам се за издаването на разработеното от Комисията на РОХЦ-Швейцария и на НАЦ Швейцария „Ориентировъчно помагало“. То ще даде ценни импулси по по-нататъчния общ път към икономизъм и ще поощри взаимното зачитане и уважение в християнската задружност.“

Флаерът „Ориентировъчна помощ за църквите, членове на РОХЦ-Швейцария“ се появява на немски, френски и италиански езици.



## Общественополезен и хуманитарен ангажимент

### Целенасочена помощ за деца от проблемни семейства

В селските, икономически изостанали райони на Румъния бедността е преди всичко видима. Към това се прибавят ниско образование, невъзможност за справяне с ежедневието, алкохол и здравословни проблеми. Понасящи страдания са както често децата.

Проектът образование и здраве тече от лятото на 2013 г. и подобрява житейската ситуация на оцетените деца и младежи в регионите Ботозани, Иази и Сучеава. С този проект на FSM.est – Asociatia pentru Sanatate si Dezvoltare Sustenabila (Дружество за поощряване на здравето и продължително развитие) деца и младежи от особено проблемно натоварени семейства получават наред с редовни поощрителни занятия други целенасочени подкрепи, които подобряват тяхната житейска ситуация.

Наред с различните насърчителни и помощни мероприятия за образование, здраве и хигиена към необичайните събития спадали през 2015 г. тематична седмица преди Великден и „Лятното училище“. За децата това означавало да излязат извън селото в едно малко

по-друго обкръжение, да предприемат и изживеят нещо заедно, с ръцете си активно да творят и оформят различни неща.

Темата на лятното училище била – отговарящо на месец септември – да се изработи саморъчно хвърчило и да се пусне да лети. FSM можало да спечели двама много активни абсолвенти от Училището за изкуства в Иази, които имали вече опит в творческото оформление с деца.

НАЦ- Хуманитас подкрепило този Проект за образование и здраве с 25 000 евро.



Едно дете със саморъчно изработено хвърчило



Хвърчилата се изработват в малки групи

## Импронт

Издател: Жан-Люк Шнайдер,

Юбелрандсшрасе 243, СН-8051 Цюрих, Швейцария

Издателство Фридрих Бишов ДОО

Франкфуртшрасе 233, 63263 Ной-Изенбург, Германия

Редактор: Петер Йоханинг, Андреас Гросглаузер, Рудолф Маешрчак, Розарио Йор

Снимки: НАК Швейцария, НАК Италия, НАК Австралия

НАК Индонезия, НАК Унгария, НАК Интернационал

Снимки: Бернхард Холденер, Йонас Шпенглер,

Оливер Рютген, Франк Шулдт, Роланд Валер, Розарио Йор

